

i Betænkningen, nemlig Navne paa alle, der er dømte eller har vedtaget Straf for Klausulbrud, Bødernes Beløb og Anvendelse, paa hvilken Maade Erhvervenes Organisationer har administreret den dem tildelte Myndighed til at afgive Garantierklæring, i hvilket Omfang man har benyttet Garantierklærings Udstedelse til tvungen Fordeling af indførte Varer samt til Prisregulering, og paa hvilke Varer der endnu hviler Klausul, og da af hvad Art. Det har ikke været muligt paa Grund af den knappe Tid at opholde Lovforslagets Behandling for at fremskaffe disse Oplysninger, og jeg udtaler derfor det Haab, at de kommer, naar Tid og Lejlighed gives. Jeg indstiller da paa det samlede Udvalgs Vegne Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Justitsministeren (Zahle): De begærede Oplysninger skal blive tilstillet Udvalgets Medlemmer saa hurtigt og i saa vidt Omfang, som det er muligt; men det er delvis Oplysninger, som kun kan gives ved Hjælp af Industriraadet og Grosserer-Societetets Komité. Til den Tid, da disse Oplysninger kan komme, vil Lovforslaget være ophøjet til Lov og Udvalget altsaa i Virkeligheden ikke eksistere, men det kan vi vel i disse overordentlige Tider se bort fra, som vi har gjort det en Gang tidligere i denne Rigsdagssamling, og jeg vil derfor tilstille det nuværende Udvalgs Formand Oplysningerne, idet jeg gaar ud fra, at han saa sammenkalder Medlemmerne og forelægger Oplysningerne for dem.

Theodor Jensen: I Anledning af de af Udvalget stillede Forespørgsler til Ministeriet turde det maaske være paa sin Plads, at jeg allerede her oplyser Tinget om nogle af disse Forhold.

Det første, der ønskes oplyst, er „Navne paa alle, der er dømte eller har vedtaget Straf for Klausulbrud“. En Liste over Klausulbryderne har jeg ikke, men det er jo muligt, at den senere vil fremkomme. Derimod kan jeg oplyse, at Klausulbryderne navnlig er under Krigen opdukkende Forretningsmænd, Folk — dels her fra Landet, dels, og i stort Omfang, Udlændinge —, som har kastet sig ind i Forretninger, hvor de har sporet en Chance. Og jeg vil tilføje, at det kun ganske undtagelsesvis er Importører, der har gjort sig skyldige i Klausulbrud, og kun ganske undtagelsesvis gamle, ansete Forretninger. Endvidere er en Del Detailhandlere kommet

ind paa Klausulbrud, saaledes som det til Dels er blevet oplyst gennem Bladartikler.

Den anden Forespørgsel angaar Bødernes Beløb og Anvendelse. Jeg vil her forudskikke den Bemærkning, at af de idømte Bøder er der kun indgaaet ca. 10 pCt., hvilket ogsaa turde være et Bevis for, at det er ganske tilfældige Folk, der har givet sig af med disse Forbrydelser og derpaa, hvor det har været dem muligt, har gjort sig usynlige eller i mange Tilfælde, hvor de har kunnet antræffes, ikke har kunnet betale. De Beløb, der ikke er blevet betalt, andrager ca. 90 pCt. af de idømte Bøder. Med Hensyn til Beløbenes Størrelse kan jeg oplyse, at der til Industriraadet til Dato er udredet Bøder til et Beløb af ca. 30 000 Kr., til Grosserer-Societetets Komité naturligvis et betydeligt større Beløb. Der er for Grosserer-Societetets Vedkommende hidtil kun anvendt et mindre Beløb af de indgaaede Bøder til almenyttige Formaal. Jeg kan oplyse, at der saaledes til Hjælp for Nina Bang til hendes Bog om Øresundstoldens Historie er anvendt et lignende Beløb som det, der er bevilget paa Finansloven. Endvidere er der bevilget et Beløb til Købmandsskolen, til Handels- og Kontoristforeningen og til diverse velgørende og almenyttige Formaal. Over det øvrige gennem Klausulbøder indkomne Beløb er der endnu ikke truffet Disposition, idet man ønsker foreløbig at beholde disse Beløb som en Art Reserve. Det maa ikke glemmes, at Industriraadet og Grosserer-Societetets Komité hver for sig udgiver aarlig $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — ja, det sidste Aar var det vistnok endda betydeligt mere — til Dækning af de Udgifter, som Krigsforanstaltningerne medfører. Baade Grosserer-Societetets Komité og Industriraadet har jo Kontorer i London, Washington og Berlin, og det er ikke smaa Beløb, der medgaar til Dækning af de Udgifter, der foraarsages baade dér og herhjemme. Disse Udgifter bliver ordentligvis dækket af de Gebyrer, der opkræves for Garantierklæringer, Sorte-Liste-Sager og Assistance af forskellig Art; men der vil komme en Tid, navnlig under Afviklingsperioden, hvor disse Gebyrer ikke vil flyde saa rigeligt ind, hvorimod Omkostningerne til Kontorhold og andre Forretningsomkostninger endnu vil være af en ret væsentlig Størrelse.

Det tredje Spørgsmaal lyder: Paa hvilken Maade har Erhvervenes Organisationer administreret den dem tildelte Myndighed til at afgive Garantierklæring?